

ADVENT II. VASÁRNAPJA**B év**

1-4 oldal

Olv.: Iz 40, 1-5.9-11 – 2Pét 3,8-14 - Mk 1,1-8.

Keresztelő szent János bűnbánatot hirdet

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL**Szentmise bevezetése**

***Isten megígérte, hogy elküldi a Világosságot,
hogy minden ember megtalálja az élet útját!***

Kedves Testvérek! A nép nagy sötétségben él. Advent II. vasárnapján az útkészítőkre figyelünk, akik az Úr útját készítik ebben a világban. Nézzünk önmagunkba, vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, hiszen *az Úr jelen akar lenni Európa népeinek életében*, itt akar meghatározó módon jelen lenni üzenetével a Kárpát-medencében, Magyarországon!

*Imádkozzunk ebben a szentmisében a világért,
mert az a világ, amely Isten nélkül gondolja el az életét, a mi világunk,
ebben a világban élnek a keresztények is, a maradék!*

***Kérjük az Isten segítségét, hogy keresztény ünnepléseink, keresztény hétköznapijaink
megmutassák az embereknek, hogy milyen más az az élet, amely Istenhez igazodik!
Csendesedjünk el, álljunk Isten elé!***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Advent II. vasárnapja arra az útra figyelmeztet bennünket, amely úton eljő a Megmentő, eljő a Megváltó! Az ókori népek nagyon jól értették ezt az üzenetet. Izaiás próféta üzenetét az olvasmányból hallottuk, aki a fogságban lévő népet bátorította: Az Úr eljön és megszabadít benneteket! Keresztelő János: Készítsétek az Úr útját, közöttünk van, csak nem ismeritek föl.

Azok, akik hallották ezeket a felszólításokat, ezt a pusztába kiáltott szót, azok tudták, mit jelent. Akinek az útját készítették, - nem az Isten útjára gondoltak – ez a király, a császár, vagy a helyettes útja volt, aki évenként egyszer mindenképpen megjelent és igazságot osztott. Aki kimaradt, az igazság nélkül folytatta az útját, mert nem szolgáltattak neki igazságot.

***Nekünk valamiképpen ezt a kijelentést kellene megértenünk:
Aki kimarad, az lemarad!***

Nagyon sajátos, hogy ezt az igazságot a civilvilág embere fogalmazta meg, amikor az utakat tervezte. Az utak valahova vezetnek, összekötnek városokat, országokat, következésképpen kapcsolatok teremődnek. Emlékszem, amikor pár évvel ezelőtt, már a rendszerváltozás után Magyarország úttérképét fogalmazták meg, akkor ez az igazság hangzott el. Ez azért fontos, hogy olyan útjaink legyenek, amelyek az ország minden pontjára elvezetnek, sőt azon túlra is.

A trianoni békediktátum elvágta az utakat Magyarország határainál! Mi nagyon is értettük, mit jelent: hogy azon túlra is! Száz évvel ezelőtt elvágták az utakat, azokat az utakat, amelyek összekötöttek bennünket, amely utakon egymásra találtunk, amely utak közösséget

teremtettek. Száz évvel ezelőtt a trianoni békediktátumkor az új megjelölt magyarországi határnál elvagdosták az utakat. Még a mai napig nem sikerült ezeket az utakat úgy folytatni, ahogy azok korábban elvezettek bennünket egymáshoz, talán leszűkítve lehetséges, ahogy meghatározták Kárpát-medence népeinek sorsát és helyzetét.

Soha se felejtsem el, a tervező erről beszélt: ez azért fontos, mert aki kimarad, az lemarad! Ma is, amikor egy új útszakaszt átadnak, mindig ezt hangsúlyozzák, hogy ezeken az utakon új távlatok nyílnak, találkozások, összetartozásaink megelevenednek! Advent van. Az Úr útját készítsétek elő! Ne Keresztelő Jánosra gondoljunk most, hanem a mai lehetőségeinkre.

Advent II. vasárnapján az egész világot megszólítja az isteni szó, minket, keresztényeket különösképpen is. Advent II. vasárnapján nem csupán arról van szó, amiről Keresztelő János beszélt, hogy készítsétek az utat Annak, aki elhozza az Isten igazságát. Nem csupán azt ünnepeljük adventben, hogy eljő a Betlehemi, eljő, Aki elhozza az Isten igazságát!

***Mi ez az igazság? A megváltó szeretet igazsága!
Elhozza az Isten embert megmentő közelségét!***

Úgy szerette Isten a világot, hogy Embertestet öltött, Egy lett közülünk, hogy egymással, de mindenek előtt Vele összetartozzunk, mert aki kimarad, az lemarad! Ma a III. évezred elején, advent II. vasárnapján nagy történelmi utat kellene bejárunk. Erre most nincs idő.

Nekünk ma azon a világon kell elgondolkodni, amely az Egyházat és az államot egymástól elválasztotta, az a világ talán nem is gondolta, vagy jobban gondolta, mint mi. Hiszen az ördögi logika világosabb, mert az kegyetlen és merev. Az isteni logika sokkal, de sokkal megértőbb, az elfogadóbb, megbocsátó. 2020. advent II. vasárnapján arra gondolunk, hogy Istent, mintha elvették volna tőlünk! Engedtük! Talán észre se vettük, ami történt az első pillanatban. Ma azt keressük, melyik az az út, amelyen eljő hozzánk az Úr, a Megmentő?

Bizony lelkiismeretet kell vizsgálnunk, mert ránk bízta az út készítését! Egyszer eljött a Betlehemi, de nekünk nem lehet elég, hogy erre emlékezünk. A próféták jövendőnek, sőt az Úr maga is megerősíti, hogy egyszer majd újra eljő! Nekünk nem elegendő az, mert az Úrnak van egy harmadik eljövetele. Ezt a keresztény tanítás egyszerűen így fogalmazza meg:

***Az Úr mindig jó!
Állandóan jó, ma is, holnap is!
Mindaddig jó, amíg az idők tartanak! Az idők végezetéig!***

Nekünk ezt az utat kell fölismerni ma, amelyen az Úr megérkezik hozzánk! Sőt, nekünk ezt az utat kell építeni, mert mi vagyunk Keresztelő János utódai! Készítse a világ az Úrnak az utat, aki találkozni akar ma is minden emberrel, hogy elhozza mindegyikünknek az igazságot!

Mi az igazság? Jézus maga kimondja ezt a nagyon egyszerű igazságot, amit megvalósítani nagyon nehéz: Éheztem és ennem adtatok! Szomjaztam és innom adtatok! Beteg voltam és meglátogattatok! Amit egynek tesztek, Nekem teszitek! Ez az Úr útja! Ez a mi utunk! Ezen az úton jár az igazság! Elengedjük! Tudomásul vettük! Azt gondoltuk, hogy a keresztény kulturális örökség elegendő ahhoz, hogy az Úrral összetartozzunk!

Az igazság ez az összetartozás az Úrral, ez az összetartozás egymással!

Az Úr eljő, hogy igazságot szolgáltatson!

Közben reggeltől estig halljuk, hogy nincs szüksége a világnak erre az igazságra. A világ Isten nélküli világot akar. Mi ebben az Isten nélküli világban élünk, mint keresztények! Nap, mint nap megbotránkozunk azon, hogy üldözik a keresztényeket, gyilkolják őket. Most éppen nem rajtunk van a sor, de majd lesz. Amíg a világ-világ, ez jelen lesz. A világ számára az isteni igazság mindig idegen lesz. De fölismertük az Úrral való találkozásban, az egymással való találkozásban az élet igazságát!

Nem tiltakozunk, tudomásul vettük azt, hogy kulturális világgá silányult a kereszténység. Tudomásul vettük, hogy a gyönyörű megépült templomainkat mi magunk adjuk el, tesszük pénzzé Európa számos pontján. Tudomásul vesszük, hogy ezek a csodálatos, Isten dicsőségére emelt épületek bántják, zavarják sokak gondolkodását. Mintha önként szabadulnánk ezektől, ki is ürültek. Nincs is szükség úgy rájuk, mint amikor megépültek.

Testvérek! Készítsétek az Úr útját! Találkozni kell - ha keresztények vagyunk - az igazsággal és Isten az igazság, aki értünk lett Emberré, aki minket a szeretetével megajándékoz. Ezáltal életet ad, mert élete csak annak van, akit szeretnek! Ugyanakkor azt is tudjuk, hogy a szeretet isteni igazság! A szeretetbe vagy belehal az ember, vagy nincs is.

Az igazság az egymással való összetartozásunk. Az igazság azoknak az utaknak az igazsága, amelyek elvezetnek bennünket a másik emberhez. Az igazság azokkal az emberekkel való találkozásunk, akik bajban vannak, akik szegények, fogyatékosok, akik kiszorultak a társadalomból. Ne felejtjük el, minket is kiszorítottak már ebből a szekularizált világból.

A kérdés az, hogy fölismerjük-e az Újszövetség Istene? Az Ószövetség Istene, aki a babiloni fogságból is kiszabadítja népét. Az Ószövetség Istene, aki az egyiptomi fogságból is kiszabadítja népét. Az Újszövetség Istene Pásztorkirály. Az Újszövetség Istene a Szolgaformájú Király! Pásztorkirály, akinek gondja van a nyájra, amely fogalom azt a nagy igazságot állítja a világba, hogy senki se maradhat egyedül a gondjával, bajával, mert a nyáj tagja, az emberi közösség tagja.

A Szolgaformájú Király: Nem azért jöttem, hogy Nekem szolgáljanak, hanem hogy Én szolgáljak! A szolgaformájú életrend, életforma egymással, a szolgálatkészség, az áldozatkészség mélysége, nagysága szövi egybe az életünket. Az Úr jó, készítsük az útját! Legyen jelen általunk Isten ebben a világban! A mi életünkben szolgálja az Isten az embert. A mi életünkben tartozunk össze egymással úgy, hogy Istent juttatja a világ eszébe!

A mai vasárnapon, advent II. vasárnapján ezen kellene elgondolkodnunk, - ne felejtjük el – kihagytak bennünket a társadalomból, megtértek vagyunk. Mintha belenyugodnánk. Az Isten akkor lesz jelen ebben a társadalomban, ha egymással igazi közösségben tudunk lenni. Valamiképpen meg tudjuk jeleníteni, hogy senki nem marad magára élete válságos pillanataiban. Most ez a világiárvány különösképpen is felhívja erre a figyelmünket.

Isten azoknak a szolgálatában van jelen, akik megszabadultak kicsinyes önmaguktól és van elegendő nagylelkűségük, amit csak az Isten adhat ajándéku nekünk jutalomképpen, hogy tudunk bűnbánatot tartani. Rádöbrentünk arra, hogy a bűn az önzés. A bűn az, amikor érdekeink vannak, amikor csak a magunk világa a fontos. Amikor ebből a bűnből kiszabadulunk, akkor egy új világ támad!

Tegnap reggel erről szóltam pár szót. Az Isten kiragadhat bennünket mindenek ellenére a végzetérzés hatalmából. Legyünk őszinték, valamiképpen mindegyikünk azzal kel és azzal fekszik itt Európában, hogy mi lesz holnap? Mi fog történni tíz év múlva, húsz év múlva, harminc év múlva? Mi lesz a sorsa ezeknek a fiataloknak? Végzetérzés kerített hatalmába bennünket, mert az Igazságosztóról lemondunk. Az igazság a Pásztor gondossága! Az igazság a szolgálattelvő nagylelkűsége!

***Ez a kereszténység nagy ajándéka a világ számára!
Próbáljuk összeszedni magunkat, minden testi-lelki erőnket,
hogy meg tudjuk jeleníteni
elsősorban az egymással való kapcsolatunkban az Istent!
Talán ez az istentől elforduló világ
- mert úgy gondolja, hogy könnyebb Isten nélkül élni -
fölismeri a mi utunkon az igazságot osztó Istent,
aki életet ajándékozik, mert ez az Ő igazsága!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Most, amikor az Úr imádságát imádkozzuk, akkor ne felejtjük el, Istent csak mi tudjuk jelenvalóvá tenni ebben a világban. Ez az üdv rendje. A kommunista idők boldogabbak voltak, mert akkor még annyit számítottunk, hogy ellenségnek tartottak bennünket és harcoltak ellenünk. Másodrendű, harmadrendű állampolgárokká lettünk előttük.

Ma gúnyolódnak rajtunk, ma nevetségesek vagyunk, egy letűnt világnak vagyunk a relikviái. Suhogó anakronizmus. Kérjük Istent, nem harcolni kell ezekkel a gúnyos megjegyzésekkel, hanem megjeleníteni az Istent egyéni életünkben, családi életünkben, emberi kapcsolatainkban, mert ***a tények ellen nincs apelláta! Imádkozzunk!***

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Ezekben az ünneplésekben is egészen más lett minden. ***Kedden lesz a Szeplőtelen fogantatás ünnepe! A Betegápoló Irgalmas Rend Magyarországi Tartományának Ő a védőasszonya!*** Ez a tartomány legnagyobb ünnepe! Mi próbálunk ünnepelni, aki csatlakozni akar ehhez az ünnepléshez, ***este 1/2 6 órakor lesz a szentmise!*** Azért imádkozunk, hogy az Irgalmas Rend gyógyító kultúrája jelen legyen a magyar gyógyításban, sokan várják és sokan élni is szeretnének belőle, kevesen tesznek érte! Legalább imádkozzunk együtt, aki úgy gondolja! Szeretettel kérem a Testvéreket, hogy ennyi legyen ezen az ünnepnapon.

Ma Szent Miklós ünnepe van, a gyerekek örülnek, de Szent Miklós példája a felnőttek ünnepe, amikor a bajban lévő embereken segíteni kell. Ezt nem a gyerekek szokták tenni, hanem a felnőttek, akik tehetnek valamit és meg is teszik! Gondoljunk ennek a csodálatos embernek a példájára, ami áldozatos szeretete révén meg tudott jelenni ebben a világban! Itt járt a Mikulás egy adakozó segítségével. Most az áldással befejeződik a szentmise. Utána a ministráns gyerekek közül ketten odamennek mindenkire egy kis ajándékkal.